

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010314
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2515010314.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci obvineného I. Q. pre pokračovací prečin krádeže sčasti spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.12.2015 č.k. 1T/78/2015-597, na neverejnom zasadnutí dňa 17.12.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného I. Q., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 72 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku rozhodol, že u obvineného I. Q., naďalej trvajú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku a tento sa ponecháva vo väzbe. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku súd u obvineného nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Toto uznesenie odôvodnil tým, že trestné stíhanie obvineného (v štádiu po podaní obžaloby) považuje za dôvodné, keď z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní vyplýva podozrenie, že obvinený sa skutkov dopustil tak, ako je uvedené v obžalobe. Ponechanie obvineného vo väzbe odôvodnil tiež tým, že obvinený sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, má teda sklony k páchaniu trestnej činnosti, pričom ani predchádzajúce odsúdenia nemali na neho prevýchovný účinok. Poukázal na jeho odsúdenia, keď v minulosti bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/46/13 zo dňa 10.05.2013, právoplatný dňa 25.07.2013 pre § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a § 245 ods. 1 Trestného zákona a tiež rozhodnutím Landesgericht Eisenstadt sp. zn. 008 HV 68/13v zo dňa 25.06.2013, právoplatný dňa 29.06.2013 pre „formy krádeže s prítážujúcimi okolnosťami“. Prvostupňový súd ďalej poukázal na trestnú vec vedenú na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava pod ČVS:ORP-1023/2-VYS-B2-2013, v ktorej bol dňa 30.03.2015 na obvineného podaný návrh na podanie obžaloby v zmysle § 209 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Z týchto skutočností podľa názoru prvostupňového súdu vyplýva u obvineného dôvodná obava, že po prepustení na slobodu by pomohol pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti, čím je tu daný dôvod väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, tak ako bol ustálený už v prípravnom konaní pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo pri výsluchu, bezprostredne po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obvineného, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 2 trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku, ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 192 ods. 4 Trestného poriadku o sťažnosti proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na predĺženie lehoty väzby, rozhodne nadriadený súd najneskôr do uplynutia lehoty, ktorá sa má predĺžiť. O sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4 rozhodne nadriadený súd najneskôr do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, nasledovné skutočnosti. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti, ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. Tp/28/2015 zo dňa 08.06.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6Tpo/45/2015 zo dňa 02.07.2015 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s tým, že lehota väzby sa mu započítava od 05.06.2015 od 05:05 hod., kedy došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku súd nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 02.12.2015 pod č. k. Pv 405/15/2004 obžalobu na obvineného I. Q. a spol., pre pokračovací prečin krádeže sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tejto obžaloby. Po podaní obžaloby súd rozhodoval o väzbe obvineného, pričom pred rozhodnutím obvineného vypočul a termíny a miesta konania tohto výsluchu upovedomil prokurátora i obhajcu obvineného, pričom obaja sa tohto výsluchu a vyhlásenia uznesenia zúčastnili.

V zmysle § 76 ods. 2 Trestného poriadku bola uvedená obžaloba podaná v zákonnej lehote, umožňujúcej prvostupňovému súdu rozhodovať o väzbe podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku, keď základná sedemmesačná lehota väzby v prípravnom konaní u obvineného končí 05.01.2016.

Podľa podanej obžaloby sa mal obvinený dopustiť spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaný sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20

Trestného zákona. Obžalovanej trestnej činnosti sa mal dopustiť celkovo deviatimi čiastkovými útokmi v období od 1.6.2015 do 5.6.2015.

Z odpisu registra trestov obvineného vyplýva, že bolo doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v prvom prípade trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.05.2013, sp.zn. 1T/46/2013, právoplatným dňa 25.07.2013 pre § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona § 245 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky (do 26.7.2015). Druhý krát bol odsúdený rozhodnutím Landesgericht Eisenstadt sp. zn. 008 HV 68/13v zo dňa 25.06.2013, právoplatný dňa 29.06.2013 pre „formy krádeže s priťažujúcimi okolnosťami“ s uložením podmieneného trestu odňatia slobody.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie MUDr. Gregorovej, ktorý bol podaný v prípravnom konaní vyplýva, že u obvineného bolo zistené zneužívanie metamfetamínu bez zistenia závislosti na tejto látke. Podľa názoru sťažnostného súdu prvostupňový súd postupoval správne a zákonným spôsobom pri rozhodovaní o väzbe obvineného po podaní obžaloby, riadne preskúmal a vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré sú významné pre takéto rozhodnutie a svoje zistenia dostatočným spôsobom premietol do odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní pretrváva podozrenie, že obvinený sa dopustil spáchania trestnej činnosti, ktorá mu je v obžalobe kladená za vinu. Obvinený, ako i spoluobvinená M.E., ktorá bola tiež obžalovaná, priznávajú spáchanie trestnej činnosti a ich priznanie korešponduje s ďalšími dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní, najmä so zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov zo dňa 05.06.2015, zápisnicou o vydaní veci zo dňa 05.06.2015, výpoveďou poškodených a svedkov, ktorí sú označení v podanej obžalobe. Tým je u obvineného daný materiálny predpoklad ďalšieho trvania väzby.

Pokiaľ ide o konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce obavu, že obžalovaný bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu a poukazuje naň. Skutočnosť, že obvinený sa mal dopustiť spáchania všetkých čiastkových útokov pokračovacej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť rovnakej povahy svedčí o tom, že táto sankcia nemal na neho ten účinok, aby ho odradila od pokračovania v páchaní rovnakého druhu trestnej činnosti. Je potrebné doplniť i tú skutočnosť, že obvinený zneužíva návykovú látku (pervitín), čo tiež podstatne zvyšuje obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti.

Rovnako ako prvostupňový súd i sťažnostný súd je toho názoru, že väzbu obžalovaného nemožno nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, keď použitie tohto inštitútu neumožňujú vyššie uvedené skutočnosti, majúce povahu v osobe obžalovaného (užívania drogy, v minulosti súdne trestaný pre rovnaký druh trestnej činnosti), ako i v spôsobe páchania trestnej činnosti, z ktorej je dôvode podozrivý (mnohosť trestnej činnosti).

Na základe vyššie uvedených skutočností a záverov rozhodol krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o zamietnutí sťažnosti obžalovaného proti napadnutému uzneseniu, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.